

Ljubljana — naše prvo mesto heroj in z njo vsa Slovenija se je včeraj, 5. maja z globoko žalostjo v srcu in neomajno vero v prihodnost poslovila od predsednika naše Socialistične federativne republike Jugoslavije in predsednika predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije, predsednika Zveze komunistov Jugoslavije, maršala Jugoslavije in vrhovnega poveljnika oboroženih sil Socialistične federativne republike Jugoslavije Josipa Broza Tita.

Pred zgradbo skupščine Socialistične republike Slovenije, od koder so posmrtni ostanke Josipa Broza Tita prepeljali v Beograd, je v imenu Ljubljane in Slovenije počastil njegov spomin Marjan Rožič, predsednik skupščine mesta Ljubljana. Poudaril je, da nam globoka žalost niti za trenutek ne jemlje poguma, odločnosti in pripravljenosti, da vzravnani, z dvignjeno glavo, ponosni in organizirano nadaljujemo s Titovim delom, da gremo po Titovi in naši poti, Tito smo in ostajamo mi vsi. Tito je naše življenje in bodočnost. V Jugoslaviji je in ostaja Tito. Ostajamo še trdnejši, enotni, močni, z jasnim pogledom v prihodnost, na poti socializma, ki smo jo s Titom na čelu oblikovali, gradili in uresničevali. Privrženost Titu in njegovemu

delu bomo izkazovali z dejanji. Geslo "Mi smo Titovi — Tito je naš" dobiva sedaj najgloblji smisel, pomen in usmeritev.

Na žalni slovesnosti v Skupščini SR Slovenije pa je govoril France Popit, predsednik Centralnega komiteja ZKS. "Bolečina, ki nas prežema ob izgubi največjega človeka naše revolucije, je neizrekljiva. Toda Tito nam zapušča z vsem svojim življenjem in delom revolucionarno sporočilo, ki je tako zavezujoče, da je slehernemu med nami jasno, kako bomo šli naprej po poti socialistične samoupravne neuvrščene in neodvisne Titove Jugoslavije. Zato se ob težkem slovesu ponovno zavezuje: nikdar ne bomo skrenili s Titove poti."

Svečani pogrebni sprevod s posmrtnimi ostanki tovariša Josipa Broza Tita bo krenil izpred Skupščine SFRJ v Beogradu v četrtek, 8. maja ob 12. uri do kraja pokopa na Dedinju.

Zadnji žalni zbor delovnih ljudi in občanov občine Velenje od predsednika Tita bo v četrtek, 8. maja ob 9,30 na ploščadi pred spomenikom predsednika Tita v Velenju.

POZNAMO ENO SAMO POT — TITOVO POT

Dolgo smo upali in težko pričakovali sporočilo, da je naš dragi tovariš Tito dobil tudi bitko s kruto boleznijo. Toda v nedeljo, 4. maja zvečer, je iznenada prišla boleča vest:

UMRL JE TOVARIŠ TITO.

Saleška dolina se je v trenutku, kot vsa naša domovina, z globoko bolečino za našim največjim prijateljem, tovarišem zavila v žalost in molk. Slovenske, državne in partijske zastave smo spustili na pol droga. Tisočere oči so napolnile solze žalosti in odločnosti, da bomo tudi v prihodnje treno stopali po Titovi poti in uresničevali njegovo dediščino in vizionarske poglede.

Prva žalna slovesnost je bila že v večernih urah, ko sta se sešla na skupno sejo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje in komite občinske konference ZK Velenje in naslovila na vse delovne ljudi in občane občine Velenje poseben proglas, v katerem sta opozorila na najpomembnejše naloge in dolžnosti, da bomo tudi poslednjem neomajno in odločno vztrajali na Titovi poti.

Na skupni seji so imenovali 5-člansko delegacijo občine Velenje, ki se je včeraj zjutraj v Ljubljani udeležila slovesa od predsednika Tita. Delegacijo so sestavljali Nestl Žgank, Majda Naglost, Erno Rahten, Alojz Saje in Janko Lukner.

V ponedeljek zjutraj, takoj po prihodu na delo, so v vseh kolektivih velenjske občine z žalnimi svečanostmi počastili spomin našega velikega vzornika in voditelja — maršala Tita. Spomin na velikega vzornika in učitelja so počastili tudi naši najmlajši — pionirji in šolske ure namenili pogovoru o liku

tovariša Tita. Enako je bilo tudi na velenjskih srednjih šolah. V popoldanskih urah pa so bile spominske svečanosti tudi v več krajevnih skupnostih občine Velenje.

Včeraj, 5. maja dopoldan pa je bilo v domu kulture v Velenju skupno zasedanje delegatov zborov občinske skupščine ter vodstev družbenopolitičnih organizacij, na katerem je o izjemni osebnosti 20. stoletja — Josipu Brozu Titu spregovoril sekretar komiteja OK ZK Velenje Janez Miklavčič. Predsedstvu SFRJ in predsedstvu centralnega komiteja ZKS pa so poslali zasedanja žalni brzojavki, v kateri so delovni ljudje in občani Šaleške doline znova zatrdili, da poznajo eno samo pot — Titovo pot, da poznajo samo eno Jugoslavijo — Titovo Jugoslavijo.

Ob zvokih žalostinke so delegacije občinske skupščine, občinske konference ZKS in občinskega odbora ZB NOV položile vence k veličastni skulpturi, ki je od nedelje zvečer naprej spomenik tovarišu Titu.

Zatem pa so se udeleženci žalne seje prvi vpisali v knjigo žalosti v poslopju velenjske občinske skupščine.

Predsedstvu SFRJ, predsedstvu CK ZKJ in predsedstvu CK ZKS so z vseh žalnih slovesnosti v občini Velenje poslali brzojavke z izrazi sožalja. Podobno brzojavko je prejelo mesto Velenje od partnerskega mesta Esslingen iz ZR Nemčije.

Mnogi kolektivi pa so se že odločili, da bodo namesto vencev prispevali denar v Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev.

PREDSEDSTVU SOCIALISTIČNE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE
PREDSEDSTVU CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

Z globoko bolečino v srcih smo delovni ljudje in občani občine Velenje sprejeli tragično vest o nenadomestljivi izgubi našega dragega maršala, predsednika Zveze komunistov Jugoslavije in Socialistične federativne republike Jugoslavije, trikratnega heroja Jugoslavije, našega tovariša Tita.

Tovariš Tito je del nas, tako kot smo mi del njega.

Jugoslovanski narodi in narodnosti so se z revolucionarnim bojem pod Titovim vodstvom z neomajno borbenostjo med osvobodilnim bojem in z odločnostjo, da pridobitve revolucije branijo pred komerkoli, neizbrisno zapisali v zgodovino narodov, v kateri je beseda narod — Tito.

Delavci, komunisti in občani Velenja smo še posebno tesno povezani z uresničevanjem vseh Titovih idej socializma, saj je Velenje postalo vizija socialistične izgradnje, ob kateri se je tovarišu Titu na vsakokratnem obisku vradostilo srce. Zavedamo se odgovornosti do naše družbe, odgovornosti Zvezi komunistov in odgovornosti tovarišu Titu, ki nam je s svojo genialnostjo idej in odločnostjo v borbi zagotovil to, kar danes uživamo.

Zato še enkrat zagotavljamo, da poznamo samo eno pot, Titovo pot, poznamo samo eno Jugoslavijo — Titovo Jugoslavijo. To je naša trdna odločnost!

Obljubljamo in zaprisežemo: nikoli ne bomo skrenili s Titove poti, naše poti.

Delegati zborov občinske skupščine in vodstva vseh družbenopolitičnih organizacij občine Velenje.

Velenje, 5. 5. 1980.

TITO SMO POSTALI MI VSI!

Danes je po težki bolezni preminil predsednik republike, predsednik Zveze komunistov, vrhovni poveljnik oboroženih sil, trikratni heroj Jugoslavije JOSIP BROZ TITO. Preminil je človek, katerega življenje in delo bo pustilo neizbrisne sledove v jugoslovanski in svetovni zgodovini, človek-komunist, humanist, državnik, ki je svoje življenje posvetil boju za novo socialistično samoupravno družbo, za skupnost enakopravnih narodov in narodnosti, za Jugoslavijo.

Ni besed, s katerimi bi lahko v tem težkem trenutku izrazili, kako boleče občutimo izgubo tovariša Tita. Prenehalo je biti srce človeka, katerega ime je tesno povezano z borbo delavskega razreda, z borbo vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti za svobodo in neodvisnost.

Njegova zasluga je naša čista vest pred zgodovino, njegova zasluga je, da številni narodi vidijo v Jugoslaviji državo posebnega pomena v boju za pravice in mir na svetu, in da je glas Jugoslavije spoštovan pri naših prijateljih in celo pri sovražnikih. Nobeden sodoben državnik, pa naj upravlja večje države in silnejše narode, ne bo vtisnil tako globokega pečata, ki bi bil tako veren odsev najnaprednejših politično-humanističnih idej našega časa, kakor ga je Jugoslaviji in nam vtisnil s svojo osebnostjo tovariš Tito.

V novejši zgodovini ni državnika, ki bi užival tako velik ugled in bil hkrati tako spoštovan od širokih množic širom sveta, kot je bil in bo ostal tovariš Tito.

V zgodovini ni primera, da bi tuji narodi izkazovali nekemu državniku tako veliko čast in priznanje, kot so ga izkazovali tovarišu Titu, pa naj si gre za obisk v Mongoliji, Koreji, Helsinkih, Egiptu, Kitajski, Indiji, Kambodži, Romuniji, Alžiru, Nepalju. Povsod enako — živel Tito — Jugoslavija. Živela mir in svoboda! Ni ga bilo predsednika, ki bi na mednarodnih srečanjih državnikov ali na konferencah neuvrščenih držav užival tako velik ugled in bil tako upoštevan.

S strastjo humanista — revolucionarja se je boril za mir, dramil in spodbujal k aktivizaciji milijonov ljudi po vsem svetu, se zavzemal za sožitje držav in narodov, za svobodo in socialno pravičnost. Tito je simbol borca za mir, za nov, lepši svet, v katerem rodovi ne bodo vedeli za vojne grozote in opustošenje. In Tito bo večno stopal na čelu kolone miru, v kateri z dvignjeno glavo korakajo svobodni, bratski, enakopravni, združeni narodi in narodnosti Jugoslavije.

Tovariš Tito — beseda, ki pomirja, spodbuja, hrabri in razveseljuje. Tovariš Tito, legendarni zmagovalac v vojni, steber sodobnega sveta, človek, ki kot večni revolucionar razlaga, da brez svobode ni miru in brez miru ni svobode. On je tista usodna osebnost, ki je za vse večne čase poenotila in neločljivo povezala narode in narodnosti Jugoslavije. Tito, to je sinonim neomajne volje, hrabrega državnštva in čvrstega revolucionarnega poleta. To je sinonim enotnosti neuvrščenega gibanja. To je pojem komunističnega voditelja. To je strateg družbe, novih mednarodnih odnosov.

Celo malčkom, ki še ne vedo, kaj so državniške dolžnosti, kaj je partija in socializem, kaj je neuvrščenost in kaj je vojna, se zaiskrijo oči, ko slišijo besedo Tito. Že njih ta beseda navdaja s spoštovanjem in srečo. Ne razumejo zapletenih besed, pa vedo, da beseda Tito pomeni nekaj velikega, nekoga, ki bi ga želeli objeti in poljubiti. Tako smo si želeli vsi. Ustvaril nam je najbolj srečno deželo. Utrdil nam je pot in cilj. Poznal je samo eno pot, ki jo je zastavil in utrdil tovariš Tito, pot, ki ji zaupamo. Na njej bomo vztrajali, to pot bomo branili in varovali pred vsakršnim izkrivljenjem. Na tej poti bomo krepili našo zvestobo Titovim idejam. To je naša usoda, naš dolg in zaprisega velikemu državniku. Tito, to je Jugoslavija, s Titom so poistovetene vse miroljubne in napredne sile sveta.

Titu se lahko oddolžimo samo z zaupanjem v to, kar smo pod njegovim vodstvom in skupaj z njim zgradili in bomo razvijali naprej.

Četudi se poslavljamo od osebnosti predsednika Tita, nas ni strah bodočnosti, ker je to že za časa svojega življenja tako vizionarsko in humano zastavil v družbenoekonomskem in družbenopolitičnem sistemu SFRJ, da nas kvečjemu zadoljuje čim dosledneje izpeljati vse to, da bi bili tudi v bodoče na čelu tistih, ki se borijo za mir, neodvisnost, pravičnost in enakopravnost med narodi in narodnostmi. Tito bo živel z nami in bodočimi generacijami za vedno, pa naj je resnica smrti še tako kruta. Tito smo postali mi vsi. V tem je njegova veličina.

Govor Toneta Šeliga, predsednika OK SZDL Velenje na skupni seji predsedstva OK SZDL in Komiteja OK ZK 4. 5. 1980

Položitev vencev

Delovni ljudje in občani občine Velenje

Zadnji žalni zbor delovnih ljudi in občanov občine Velenje ob zadnjem slovesu od predsednika Tita bo v četrtek, 8. maja ob 9,30 na ploščadi pred spomenikom predsednika Tita v Velenju.

Občinska konferenca SZDL
Velenje

LJUDSTVO, DELOVNI ČLOVEK, DELAVSKI RAZRED VIRI VSEH TITOVIH AKCIJ

V težki bolezni se je ustavilo plemenito srce največjemu sinu jugoslovanskih narodov — srce tovarišu Tita. Občani in delovni ljudje Jugoslavije ter vsa ljudstva sveta so izgubila največjega prijatelja in borca za mir.

Še tako bogat besedni zaklad ne premore izraziti pomena in veličine osebnosti tovariša Tita. Čutimo, vemo, vse nam je znano, a vendar ne moremo povedati, kako smo ga spoštovali, kako so mu zaupali mali in veliki ljudje vsega sveta. Besede komunist, heroj, legendarni vojskovodja, mir, neodvisnost, neuvrčenost, svoboda in prijateljstvo, bratstvo in enotnost so le številni izrazi, s katerimi skušamo zajeti vseobsegajočo širino vizionarskega snovanja tega velikana.

Noben sodoben državnik, pa naj načeljuje večjim državam in najmočnejšim narodom, ne bo vtisnil tako globokega in trajnega pečata, ki bi bil veren odsev najnaprednejših politično-humanističnih idej našega časa, kakor ga je Jugoslaviji in svetu vtisnil s svojo osebnostjo tovariš Tito.

Ob vsaki veliki zgodovinski preobratnici, v vsakem velikem času se rodijo ljudje, ki lahko bolje kakor drugi razumejo surove zakone zgodovine svojega časa, potrebe in hotenja družbe, ki se lahko bolj kakor drugi poglobijo v bistvo dogajanja, ki lahko bolje kakor drugi dojamajo človekove težnje po višjih življenjskih oblikah in interesih ljudstva, ki vse svoje življenje in razum posvečajo boju za svobodo in neodvisnost, za srečo in napredek svojega ljudstva, za dajanje smisla človekovemu bivanju. In za take ljudi pravimo, da so veliki.

In v najtršem času, ko so vse pridobitve preteklosti in čast vseh naših narodov, njihova svoboda in obstoj postale vprašanje, ko so brezpravni in zaslužni domovini bolj kakor sploh kdaj bili potrebni veliki ljudje, je Jugoslavija imela takega človeka.

Ta človek je bil Josip Broz — Tito.

Glas o njem se je, med vojno, raznesel po vsem svetu.

Mnogi se še danes sprašujejo, kako se mu je posrečilo, da je v najhujših razmerah, v kakršnih se je mogla znajti neka dežela, ustvaril že pred vojno močno in enotno politično avantgardo delovnega ljudstva, sposobno se spoprijeti s prihajajočimi dogodki. Da v najhujših dnevih vojne, ko je osvajalet vdrl v našo deželo, prelival nedolžno kri, napadel čast ljudstva, ko je fašizem suvereno vladal Evropi, prvi in hkrati edini, ni maral priznati tujca za gospodarja, da je popeljal jugoslovanske narode v zmagoslavno vojno in socialistično revolucijo, spravil deželo iz balkanske brezizhodnosti in skupaj z njo osvojil velike vode sveta. Da je po vojni navzlic razdejanju premagal ekonomsko zaostalost, uresničil presenetljivo materialno preobrazbo in vpeljal enoten sistem novih samoupravnih in demokratičnih odnosov med ljudi, za osvoboditev človeške osebnosti in človekovega dela, ter prevrednotil človeške vrednote in dostojanstvo. Da je ustvaril trdno skupnost svobode in enakopravnosti. Da je navzlic nezaljšanim pritiskom in blokadam od zunaj ne samo ohranil enotnost in neodvisnost dežele in njen enakopravnostni status v mednarodni skupnosti, temveč, da je tudi na svetovnem torišču pridobil Jugoslaviji vpliv, kakršnega ni imela nikoli prej, in mesto v prvi bojni liniji za najnaprednejše ideale človeštva, za mir in človekovo srečo.

Ta vrli kovinarski delavec, proletarec, vojni ujetnik, rdeči gardist, delavski zaupnik, komunist, spretni ilegalac in trdovratni kaznjenelec, nočni bralec Marxovega "Kapitala", ilegalni popotnik s tujim potnim listom, z zakoni preganjeni "protidržavni" in "protinacionalni" element, drago cenjeni kandidat smrti, upornik in strateg revolucije, kreator koncepta samoupravne družbe

in najzanesljivejši porok njenih interesov, marksistični ustvaritelj in arhitekt nove Jugoslavije, ugledni državnik, vzorni graditelj miru in veliki državljani sveta, je bil borec enako v vojni in v miru.

Titovo življenje je zgodovina naših narodov. Njegova revolucija je naša revolucija. Je zgodba, ki je svet poprej ni slišal. Branil je otroštvo drugih, čeprav svojega ni imel. V odločilnem zgodovinskem trenutku se je postavil na čelo jugoslovanskih narodov, strnil vse moči v enotno silo in nas popeljal proti sovražnikom v zmagovito bitko za osvoboditev, za svobodo in vzajemno enakopravnost, za boljše življenje.

Šel je spredaj, na čelu kolone. Svoje prsi je izpostavil krogam, namenjenim ljudstvu. Korakal je z ranjenci, s tifusnimi bolniki, šel mimo mnogih pogorišč, šel je skozi valovito Drino, Neretvo, Sutjesko... Prebijal je obroč in kadar vojaški strokovnjaki niso verjeli, da je mogoč preboj, je odbijal sto in sto krvavih naskokov, naskokov zaslepljenih drhali in jekla ter z nezmotljivimi instinktom sodobnega vojnega stratega in komandanta vodil partizane od zmage do zmage — celo takrat, kadar so mnogi mislili, da je to poraz in gotova smrt. In tako je med štiritletnim bojem ustvaril moderno vojsko, ki je prinesla svobodo deželi in izmučenim narodom.

Poznal je dušo ljudstva, iz katerega je izšel, hotenja razreda, ki mu je pripadal, njegovo avantgardo, ki jo je spremenil v borben odred, marksistično znanost, ki je ni imel za dogmo, marveč je videl v njej navodilo za akcijo. Poznal je zakone revolucije, ki ji je dal human značaj, strategijo in taktiko vojskovanja, prednosti in pomanjkljivosti sovražnika. Znal je formulirati prave naloge v sleherni fazi razvoja in o pravem času je venomer potegnil pravo potezo. Globoko je zaupal razredu, partiji, ljudstvu — najbolj pa človeku. Zato in samo z njim smo zmagovali in zmagali.

Ko se je prelivanje krvi ustavilo, ko sta bila osvobojena domovina, in narodi, je tovariš Tito pričel graditi tisto, za kar je šel v boj, pričel je graditi mir. Odpravil se je po deželi, hrabil ljudi, vlival vero v lastne sile, utiral nove poti, še bolj utrjeval človeške razsežnosti revolucije ter nenehno varoval njeno trajnost. Potoval je v daljine dežele in med narode, iskal in ustvarjal prijatelje, utrjeval bratstvo, enotnost in enako-

pravnost med velikimi in malimi, tako doma kot v svetu.

Zanj je človek bil in ostal največja vrednota. In prav to je naša največja odlika. Družbi, ki jo je ustvaril, je dal človeški in humani značaj. Nikoli se ni zadovoljil z doseženim. Kar naprej je iskal novo, bolj sodobno, bolj človeško, bolj humano.

V Titovem velikem delu je utelešeno vse tisto, kar je v naši izmučeni domovini bilo najplemenitejše in najlepše. S svojim velikim umom in predanostjo stvari ljudstva je dosegel, da so se uresničile stoletne težnje vsakega naroda posebej in vseh skupaj, da so se uresničile vse plemenite zamisli in tisto, v kar so verovali, za kar so se bojevali in v imenu česar so umirali najboljši sinovi naše domovine.

Ljudstvo, delovni človek, delavski razred — to so bili viri vseh Titovih akcij, Titovih misli — in prav na teh temeljih bo slonel naš jutri. Kot revolucionar — marksist je dojel smoter boja delavskega razreda in delovnih ljudi ter sam postal izjemni soustvarjalec in usmerjevalec ene najslavnejših revolucij v zgodovini človeške družbe, osebnost, ki zares dela revolucijo in zgodovino in to ne s ponavljanjem znanega, temveč z graditvijo novega, nevidnega, nedoživelnega. Titovo življenje in delo sta v svojem bistvu nepretrgana in nerazdružljiva vez z množicami. Tito je Jugoslavija. Tito je svoboda. Tito je mir, neodvisnost in odgovornost. Je odkritost, realnost, kritičnost in humanost, je tisti enkratni tvorec nenehnega razvoja, ki nas je vseskozi učil, da ne smemo biti sužnji dogem, receptov in avtoritet.

Tito je velik graditelj neuvrčenosti in miroljubne koeksistence, simbol naše epohe, epohe stalnega nemira in skrbi za mir; je človek, katerega ideali so bili svoboda, uresničevanje lepšega in srečnejšega življenja za današnjo in bodočo generacijo. Titovo ime in njegova dejanja so vtkana v vse sodobne tokove v mednarodnih odnosih, v boj vseh narodov sveta proti hegemonizmu in imperializmu, hkrati pa v boj za svobodo, neodvisnost, mednarodno razumevanje in sodelovanje.

Da je naša domovina v dobrih treh desetletjih svobode uspela premagati vse viharje in se uspela upreti vsem pritiskom od zunaj in ohraniti svojo neodvisnost, se moramo zahvaliti našemu velikemu Predsedniku.

Delovni ljudje in občani v vsej naši domovini dovolj zaupamo vase in v naš samoupravni socialistični sistem, da bomo ta težki udarec z vso človeštvo z zvestobo Titovim idejam pogumno premagali. Presenetljiva novica, ki je zagrnila v molk in žalost vso Jugoslavijo ter ves napredni in miroljubni svet, postavlja pred nas, Titove borce, obvezo, da z največjo mero dostojanstva in osebne odgovornosti počastimo spomin tovariša, državnika, borca in heroja.

Prav sedaj, v tem trenutku, je naša dolžnost, da se obvežemo, da bomo vsak zase in vsi skupaj storili vse, da bomo tudi poslej pred vsem svetom dokazali, kako neomajna je naša odločnost, da vztrajamo na naši, socialistični samoupravni poti.

Če kdaj, potem smo si danes, ob tem bolečem trenutku, dolžni zapriseči, da bomo v bodoče še bolj kot doslej:

- krepili bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti,
- krepili in nadalje razvijali naš samoupravni socialistični sistem,
- krepili in nadalje razvijali neuvrčeno politiko in ugled "Titove Jugoslavije" v svetu,
- krepili in poglobljali medsebojne samoupravne in humane tovariške odnose,
- pred vsakomur branili neodvisnost in suverenost socialistične federativne republike Jugoslavije,
- dosledno uresničevali vse naloge s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite,
- da bomo z največjo mero osebne ustvarjalnosti, vestnosti, požrtvovalnosti uresničevali naloge gospodarske stabilizacije in nadaljnega razvoja našega družbeno-ekonomskega sistema

To je naš dolg. To je naša volja. To je naša ljubezen do tovariša Tita.

Kot že mnogokrat doslej bomo tudi tokrat naše dolžnosti častno izpolnjevali.

Slava spominu našega najdražjega, ljubljenega tovariša, ki bo večno živel v našem delu in snovanjih.

Govor Janeza Miklavčiča, sekretarja komiteja OK ZK Velenje na žalnem zboru delegatov občinske skupščine in vodstev vseh družbenopolitičnih organizacij občine Velenje 5. 5. 1980

Žalna seja delegatov zborov skupščine občine Velenje in vodstev družbenopolitičnih organizacij

Marija Toten, delavka:

"Ko sem zvedela, da je prenehalo biti srce človeku, ki so ga spoštovali po vsem svetu, me je hudo prizadelo. Izgubila sem del sebe, človeka, ki sem ga imela najraje. Ne morem verjeti, da ga ne bom videla več med nami. Prepričana sem bila, da bo živel še dolgo. Kot osebnost je mrtev, žive pa so njegove ideje in dejanja, ki nas morajo spremljati še naprej. Ponosna sem, da živim v Titovi Jugoslaviji. Truditi se moramo, da bomo ta težki udarec z zvestobo Titovim idejam pogumno premagali ter nikoli stopili z njegove poti."

Stefan Pražnikar, upokojeni rudar:

"Izgubili smo najboljšega človeka, velikega borca za mir. Njegova smrt me je močno prizadela. Njegove misli in dejanja so nas vedno varno vodila po poteh, ki peljejo k svobodi, lepši bodočnosti. Imel nas je rad, ljubili smo ga kot očeta. Pogrešali ga bomo na vsakem koraku. Prizadevati si moramo, da bomo nadaljevali njegovo pot in dosledno izpolnjevali zastavljene naloge."

Gordana Miletič, učenka osnovne šole Gustav Šilih:

"Njegova smrt me je močno prizadela. Izgubili smo največjega človeka in borca za mir. Mi mladi smo ga imeli zelo radi. Vedno smo bili veseli, kadar nas je obiskal. Čeprav je mrtev, bo ostal njegov lik v nas neizbrisano. Vztrajati moramo na poti, ki nam jo je začrtal naš najdražji, naš vzor, tovariš Tito."

Dragica Jaušovec, ekonomski tehnik:

"Teško je z besedami povedati to, kar čutim. Njegova smrt nam je prizadejala veliko bolečino. Bil je največji sin narodov in narodnosti Jugoslavije, tvorec samoupravljanja ter voditelj politike neuvrščenosti. Spoštovala sem ga in občudovala kot človeka, ki nas je vodil po najboljših poteh. Zato si moramo, tudi mi prizadevati, da bomo izpolnili vrzel s spoštovanjem njegovih idej in zvesto sledili njegovim dejanjem."

Lidija Veber, Tovarna usnja Šoštanj:

"Izgubili smo nam vsem brezmejno dragega tovariša Tita. Izgubili našega največjega moža. Človeka, ki ga je imel rad vsakdo med nami."

Sedaj je nastala tako boleča praznina, kot, da je za vedno odšel član družine, saj je bilo naše celotno življenje in delo tesno povezano z življenjem in delom tovariša Tita."

Ivanka Prislan, Gorenje — TOZD Šte-dilniki:

"Sploh nimam besed. Vseskozi smo upali na najboljšo, vendar nas je sinoči ta novica močno prizadela. Takega voditelja, kot je bil tovariš Tito, ne bomo več imeli. Bil je enkratna osebnost. Mislim, da bomo s svojim delom dokazali in moramo dokazati, kako smo ga spoštovali. Bil je naš in ostati mora naš svetel vzgled."

Ni bil samo naš voditelj, bil je priznan v svetu kot borec za mir in neodvisnost. Ne žaluje le Jugoslavija, temveč ves miroljuben svet."

Stane Pleskan, dijak rudarskega šolskega centra

"Izgubili smo vse, kar smo imeli najraje. Poznali so ga vsi narodi sveta. Ni človeka na svetu, ki ne bi poznal njegove ustvarjalne poti. Če bi mi mladi le približno hodili po takšni poti, bi zagotovo dosegli v življenju to, kar si želimo. Njegova življenjska pot mora postati cilj vsakega državljan naša domovine. Že takrat, ko sem zvedel o njegovi bolezni, me je stisnilo pri srcu. Ves čas sem budno spremljal potek bolezni. Vesel sem bil vsakega izboljšanja njegovega zdravja. Nestrpnost sem čakal, kdaj ga bom spet videl med nami. Toda ta želja se mi ne bo nikoli več uresničila. Smrt je neizprosna. Iztrgala nam je iz naše sredine najdražjega, to je Tita. Ostati moramo trdni in zvesto slediti njegovi začrtani poti."

Tudi v srcih pionirjev je neizmerna žalost

KITA LJUBEZNI, MIRU, ENOTNOSTI

Vsi pionirji smo ves čas spremljali tvojo bolezen in si želeli, da čimprej ozdraviš. Sporočilo o tvoji smrti je prizadelo vse pionirje in državljane naše domovine. Ne moremo razumeti, da ti ne bomo več stisnili roke, ti predali štafetne palice, ki smo jo z vso ljubeznijo in najlepšimi željami ponesli po vsej domovini. Dragi TITO! Tvoja misel in ljubezen, ki si jo razdal nam pionirjem in vsem narodom v naši svobodni domovini, ne bo nikdar pozabljena. V tvoj spomin bomo spletali kito ljubezni, miru, enotnosti med narodi in svobode. V naših srcih boš vedno Ti, dragi TITO.

Jerneja Kemperle
OŠ Gustav Šilih Velenje

STRUMNE ČASTNE STRAŽE MLADIH

Tudi v ponedeljek zjutraj so se pred našimi šolami zbirali učenci, čakali so, da se odpro vrata njihovih učilnic, kjer se pripravljajo na življenje, na delo in kjer spoznavajo velike ideje tovariša Tita.

Toda tokrat na šolskih dvoriščih ni odmeval vesel in razposajen smeh. Zamrl jim je na licih, kajti v srcih so nosili žalostno spoznanje, da je zastalo srce njihovega učitelja, prijatelja in vzornika.

V avlah, učilnicah, ob žalnih odrih ob Titovih slikah z žalnim trakom, ob zastavah na pol droga in ob žalni glasbi so učence pričakali njihovi razredniki, učitelji in vsi delavci šol.

Čeprav je glas zadržtel, čeprav je solza spolzela po licu in čeprav mlada srca niso mogla dojeti dokončnosti žalostne vesti, so se ob neposrednem prenosu pridružili veliki množici Slovencev, ki so tovariša Tita pospremili na zadnjo pot iz Ljubljane v Beograd.

Učne ure so imele v vseh razredih in vseh šolah isti naslov: Lik tovariša Tita. Strumno stojijo častne straže pionirjev in mladincev ob žalnih odrih, slike na panojih prikazujejo prisrčna srečanja tovariša Tita s pionirji, mladinci, delovnimi ljudmi, vojaki, športniki, tujimi državniki, prikazujejo lepe in pomembne trenutke iz njegovega ustvarjalnega življenja.

V besedah, mislih in srcih mlade generacije se rojevajo obljube in načrti, kako bodo s svojim delom dokazali moč in veličino že tolikokrat doživetega spoznanja in gesla: Mi smo Titovi, Tito je naš!

NAMESTO VENCEV PRISPEVKI V TITOV SKLAD

Temeljne in druge organizacije združene dela, samoupravne skupnosti, družbenopolitične skupnosti in organizacije ter posamezniki naj bi prispevali namesto vencev denar v Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev in otrok delavcev SR Slovenije Ljubljana. Stevilka žiro računa: 50100-655-50108. Nekateri delovni kolektivi v občini Velenje so že sprejeli sklep o njihovem prispevku v Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev.

Mnogi so se vpisali v knjigo žalosti v zgradbi občinske skupščine

TIHA ŽALOST V DIJAŠKIH KLOPEH

Tito je bil velik prijatelj mladih, njihov največji vzornik. Mlada srca so zato prepolna neizmerno žalosti in grenko spoznanje krute danosti hrabri čvrsta obljuba, da s Titove poti ne bodo skrenili niti za pedenj. Velenjski srednješolci so se včeraj tiho in spoštljivo poklonili spominu ljubljenega maršala. Učenci rudarskega šolskega centra so se ob 7. uri zjutraj zbrali na žalni svečanosti, pred tem pa so se na žalnem zboru sestali vsi učitelji. Potrti učenci so nemi, s solzami v očeh izkazovali veliko čustveno prizadetost mladih, spoštljivi mir je v učilnicah zamjenjal mladostno radoživost. Prav tako je bilo tudi na velenjski gimnaziji, kjer so ob 6.30 pripravili žalno sejo zbora delavcev. Dijaki so Titov spomin počastili na žalnem zboru ob 7. uri zjutraj, nato pa tiho sedli k pouku. Z učenjem in pridnim delom bodo vedno znova osvetljevali Titov lik.

Potrti, nemi, s solzami v očeh

Po žalnem zboru so tiho sedli k pouku

Milena Konjevič, Tovarna usnja Šoštanj:

"Tako žalostno je sedaj. Največjega borca za mir na svetu ni več med nami. Odšel je graditelj naše poti v socializem, tvorec bratstva in enotnosti med vsemi jugoslovanskimi narodi. Takšnega človeka svet ni imel in ga ne bo imel. Na nas pa je, da njegove besede, njegove želje in zamisli uresničimo v vsakdanjem življenju z odgovornim delom, z negovanjem bratstva in enotnosti in dograjevanjem našega samoupravnega socialističnega sistema."

Safet Bojanović, RLV — Jamski transport:

"Sprva sem onemel, bil sem brez misli. Potem me je obšlo: v bodoče moramo naše naloge izpolnjevati še boljše. Zato nas obvezuje njegovo ogromno delo in misel... Zdajle grem v jamo. Signalist sem. Doma smo vsi jokali, žena in še hčerka, ko je videla naju. Komaj enajst mesecev ji je. Ko odraste, ji bom pripovedoval vse o njem."

Anton Sevcnikar, Vegrad — TOZD Mehanizacija:

"Težko je verjeti, da se je to resnično zgodilo. Ni ga med nami, ki ga vest o smrti predsednika Tita ne bi močno pretresla. Zavedamo se praznine, ki je nastala z njegovo smrtjo, zavedamo pa se tudi, da si bomo morali v prihodnje še bolj kot doslej prizadevati, da bomo šli tudi v bodoče po poti, po kateri nas je doslej uspešno vodil naš predsednik."

Anton Kotnik, dijak rudarskega šolskega centra:

"Zame je bil vse. Pomenil mi je veliko, mnogo, največ. Njegova smrt nam je prinesla veliko bolečino v naših srcih. Bil nam je vsem vzornik in najljubši človek v domovini. Težko je govoriti o liku našega predsednika. Uspešno nas je vodil po poteh revolucije. Bil je največji državnik celega sveta. Vsi vemo, koliko truda je vložil za napredek domovine. Boril se je vedno do konca. V bitki s smrtjo pa je omagal. Čeprav je mrtev, bo v naših srcih vedno živel. Njegova izguba je velika. Tito pomeni za nas mlade simbol, po katerem bi se morali vsi zgledovati. Vsi moramo hoditi po njegovi poti, uresničiti moramo zadane naloge. Solze mi silijo na oči, bolečina pa me v prsih močno stiska."

Ivan Gusič, prvoborec:

"V tem trenutku ne morem najti besed, s katerimi bi se dalo izpovedati bolečino, ki jo čutimo. Velika je. Ostala bo vedno v nas. Tito nam je pomenil vse tisto, kar imamo. Vodil nas je po varnih poteh do zmag, ki so pripeljale v svobodo, v lepšo bodočnost. Občudovali so ga vsi narodi sveta. Bil je velik borec za mir in enakost. Tito je umrl, vendar je med nami še vedno živ. Držati se moramo tega, kar nas je učil in ne smemo se bati ničesar."

Drago Fortag, Vegrad — TOZD Mehanizacija:

"Ko sem izvedel, da je po težki bolezni preminil naš ljubljeni predsednik Tito, me je to hudo prizadelo. Čutil sem podobno, kot če bi izgubil koga izmed svojih najbližjih. Bil nam je tako zelo blizu in vsi smo ga imeli iskreno radi. Občudovali smo ga kot osebo, občudovali smo njegova dejanja in s ponosom smo hodili po poteh, ki nam jih je začrtal. Res je, da ga ni več med nami, ostajajo pa nam njegove ideje in prepričan sem, da jih bomo v prihodnje prav tako dosledno kot doslej izvrševali."

Simon Spasič, Gorenje — TOZD Kuhalni aparati:

"Ne samo zame, ampak za vse nas mlade je to velika izguba. Izgubili smo največjega človeka, kar jih pozna svet. Bil je velik politik, revolucionar. Ta izguba bo prizadela ves svet. Mi mladi bomo ubrali pot tovariša Tita in zvesto sledili njegovim načelom. Bil je naš vzor. Delali bomo tako, kot nas je učil."

Gabriela Jan, Gorenje — TOZD Goslinska enota:

"Teško je povedati z besedo, kar čutimo. Vsi smo mu želeli, da bi okrevail, da bi še naprej vodil našo socialistično Jugoslavijo. Vse, kar imamo, je Titovo delo. Sedaj moramo še bolj prijeti za delo in nadaljevati Titovo pot. Bil je eden največjih državnikov miru na svetu, zadnji od trojice državnikov — ustanoviteljev neuvrščenosti. V svoji bolečini, žalosti nismo ostali osamljeni, z nami žaluje ves svet."

Ivan Sedminek, upokojenec:

"Njegova smrt me je močno prizadela. To se z besedami ne da povedati. Veliko mi je pomenil. Človek ne najde pravega izraza za bolečino, ki te stiska v prsah. Izgubili nismo veliko samo Jugoslovani, ampak cel svet. Bil nam je tako blizu in prav vsi smo ga imeli radi. V naših srcih bo ostal večno živ."

Milica Belcelj, gospodinja:

"Bolečina, ki je nastala z njegovo smrtjo, je velika. Teško je izbrati besede, s katerimi bi lahko opisala, kaj mi je Tito pomenil. Bil je človek, ki nam je dal vse. Rajši bi dala svoje življenje kot pa da sem izgubila njega. Vsi smo ga občudovali, občudovali smo njegovo voljo in dejanja ter s ponosom hodili po poteh, ki jih je začrtal. Prav gotovo danes ni med nami nikogar, ki ga vest o smrti tovariša Tita ne bi močno prizadela. Praznina je ogromna, bolečina še večja. Truditi se moramo, da bomo zvesto hodili po poteh, ki nam jih je pokazala."

Kristina Jehart, Gorenje — TOZD Pralna tehnika:

"Boleča vest o smrti dragega maršala nas je hudo pretresla. Upali smo, da bo še dolgo med nami, da bo še dolgo vodil našo Jugoslavijo. Zato ne moremo verjeti, da je umrl. On bo živel, večno bo živel za nas in naše otroke. Delavci Gorenja smo danes s solzami v očeh prijeli za delo in trdno prisegli, da bomo z delom najbolje pokazali, kako spoštujemo dragega Tita. Pokazal nam je pot, po kateri mora hoditi bratska in enotna Jugoslavija. Čvrsto bomo stopali po njej."

Saša Plano, dijakinja gimnazije Velenje:

"Odveč je vsaka beseda. Tito mi pomeni domovino, človeka, državnika, heroja. Tito nam je bil dober vzgled, začrtano pot moramo nadaljevati. Mislim, da je vse povedano z besedami: Mi smo Titovi, Tito je naš. Čeprav mu je srce prenehalo biti, bo med nami večno živel."

Jože Tekavec, prvoborec:

"Zelo me je prizadela vest, da je umrl naš najdražji, tovariš Tito. Po proglašu KP Jugoslavije smo stopili v borbo. Bil sem med njimi. Šele pozneje smo zvedeli, da je sekretar KP delavec. Popolnoma smo mu zaupali, saj nas je vseskozi pravilno vodil. Vedno je bil na čelu. Bil je velik vojskovodja ter borec za mir, vedno dostopen, preprost. Skoval nam je bratstvo in enotnost. Mi vsi smo Titovi, Tito je del nas. Pod njegovim vodstvom smo zmagali in iz porušene ter zaostale domovine zgradili Jugoslavijo. Bil je oče neuvrščene politike, velikan, ki se je boril za mir v svetu. Znal nas je pravilno usmerjati in voditi. Zgodovina ne pozna takega državnika kot je Tito. Nenadomestljivo izgubo bomo občutili predvsem mi borci."

Jože Gajer, Elektrostrojna oprema — TOZD Strojni obrati:

"Deseto leto delam v Elektrostrojni opremi. Doma sem iz Bistrice ob Sotli. Prvomajske praznike sem preživel v rodnem kraju, sem njegov rojak, poznal sem ga. Ko sem zvedel, da je preminil, je umrl tudi del mene, del vsega našega delavstva... Izgubo lahko nadomestimo le z delom, varčnim, vztrajnim, premišljenim. V naši delovni organizaciji se tega dobro zavedamo, zato tudi tako napredujemo. Radi smo ga imeli. Tudi drugi... Srečal sem doma, v Bistrici ob Sotli, tri švicarske turiste: hudo jim je bilo, kot nam..."

Tudi delavci RLV Velenje so se zaobljubili, da bodo s še vestnejšim delom nadaljevali pot, ki jo je utrdil tovariš Tito

ŽALOST MED NAŠIMI DELAVCI

PRESEDSTVO SFRJ BEOGRAD CENTRALNI KOMITE ZKS LJUBLJANA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega, ljubljenega tovariša Tita, predsednika SFRJ, predsednika ZKJ, maršala, borca, revolucionarja in narodnega heroja, izrekamo iskreno sožalje in ob tej težki preizkušnji obljublamo, da bomo še bolj kot doslej vztrajali pri uresničevanju začrtanih nalog v proizvodnji, v krepitvi in poglobljanju samoupravnih socialističnih odnosov, krepitvi bratstva in enotnosti ter dosledno vztrajali na načelih neodvisnosti in neuvrščenosti naše domovine za mir, sožitje in človeka vrednejše življenje.

Tito je naše ime za svobodo in srečo, za odgovornost in smisel našega dela!

Delavke in delavci Gorenja

Velenje, 5. maja 1980

PRESEDSTVO CK ZKJ PRESEDSTVO SFRJ

Huda bolečina in globoka žalost pretresa delavce rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje v trenutku, ko med nami ni več našega predsednika, velikega revolucionarja, neposrednega človeka in dobrega tovariša Josipa Broza Tita. Globoko se zavedamo njegovega dela in ustvarjalnosti, zato se čutimo dolžni na enak način izraziti in preboleti žalost, ki jo čutimo v srcih.

Delavci, samoupravni organi in
DPO rudarsko elektroenergetskega
kombinata Velenje

CENTRALNI KOMITE ZK JUGOSLAVIJE PRESEDSTVO SFR JUGOSLAVIJE CENTRALNI KOMITE ZK SLOVENIJE

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega predsednika Tita, borca za svobodo in bratstvo jugoslovanskih narodov in narodnosti, tvorca naše socialistične, samoupravne in neodvisne Jugoslavije, borca za mir in enakopravnost vseh narodov sveta, izrekamo rudarji, delavci in delavke rudnika lignita Velenje svoje globoko sožalje, obenem pa obljublamo, da se bomo neomajno držali začrtane poti, ki nam jo je nesebično nakazoval naš Tito!

Predsedstvu CK ZKS
Predsedstvu CK ZKJ
Predsedstvu SFRJ

Globoko presunjeni, da je preminil naš ljubljeni tovariš Tito, izrekamo vam in preko vas njegovim svojcem najgloblje sožalje z obljubo, da ostanemo njegovi.

Delavci Termoelektrarn Šoštanj.

REK VELENJE

V Rudarsko-elektroenergetskem kombinatu Velenje so delavci vseh temeljnih organizacij, enovitih delovnih organizacij in delovnih skupnosti na združenih ali ločenih žalnih zborih počastili spomin na tovariša Tita s trenutki molka. Zaobljubili so se, da bodo s še vestnejšim vsakodnevnim delom za stroji in v samoupravnih in družbenopolitičnih organih nadaljevali pot, ki jo je utrdil.

Žalna srečanja so končevali s sprejemom žalnih brzojav in dogovori za nadaljnje komemorativne svečanosti, ki bodo potekale v dneh žalovanja. Tako so začeli prvi delovni dan brez dragega tovariša Tita... Dan vsesplošne žalosti, vendar kljub temu delovni dan — bodisi v rudniških jamah, termoelektrarniških in drugih proizvodnih dvoranah ali za risalnimi deskami in pisalnimi stroji.

Delavski sveti temeljnih organizacij in delovnih skupnosti rudnika lignita Velenje so na skupni žalni seji, 5. 5. 1980 sprejeli naslednja

sklepa:

1. Da bi zagotovili vsem našim delavcem udeležbo na žalnem zboru delovnih ljudi in občanov občine Velenje in spremljanje pogrebnih svečanosti preko televizijskih sprejemnikov, je v četrtek, dne 8. 5. 1980 dela prost dan. Prost dan bomo nadomestili z delom v eni izmed prostih sobot.
2. Namesto vencev bodo sredstva nakazana Titovemu skladu za štipendiranje.

TITO V BESEDI IN UMETNIŠKI UPODOBITVI

V avli doma kulture Velenje je odprta knjižna, fotografska in likovna razstava o TITU.

Na ogled so vse knjižne izdaje Titovih del ter knjige in monografije o tovarišu Titu, njegovem življenju in delu s knjižnih polic velenjske knjižnice. Razstava, ki jo je pripravil kulturni center Ivan Napotnik Velenje, je odprta vsak dan od 6. do 18. ure.

"Delamo tako, kot nas je učil tovariš Tito... Gorenje TGO — TOZD Hladilniki

GORENJE VELENJE

Jutro je bilo deževno. Dolge kolone vozil so se počasi pomikale proti tovarni. Zastave, spuščene na pol droga, so nemo pozdravljale delavce. Hiteli so v tovarniške zgradbe, vendar na obrazih ni bilo videti vsakdanje vedrine. Nemo in zadržano so stopali za stroje, v delovne sredine. Oči so se jim rosile...

V tistem ponedeljkovem jutru so se delavci v številnih temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih skupnih služb Gorenja zbrali na krajših žalnih slovesnostih.

Sekretarji osnovnih organizacij zveze komunistov so spregovorili o liku tovariša Tita in orisali pot velikega sodobnega sveta. Z minutami molka so delavci počastili spomin na predsednika Tita in se vrnili za stroje, na delovna mesta. Dostojanstveno in predano bodo sledili vzoru tovariša Tita, z delom in po načelih velikega voditelja.

Na žalnih sejah so se sestali tudi številni delegati samoupravnih organov in člani družbenopolitičnih organizacij.

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Kot vsak drugi delovni dan, so tudi danes hiteli na delo, toda vseeno ni bilo tako vedno. Po svoji poti so hiteli z žalostjo v srcih, saj je vse globoko pretresla vest, da so za vedno izgubili človeka, ki so ga najbolj ljubili. Nikoli več se ne bo vrnil mednje, toda z njimi bo ostal, spremljal jih bo na vsakem koraku, pri delu, pri načrtovanju saj drugače ne more biti. Jugoslavija je samo ona in to Titova, katero je zgradil s pomočjo generacij, ki so mu zvesto sledile in ki bodo njegovo pot nadaljevale.

Delavci termoelektrarn Šoštanj so se zbrali na žalnem zboru takoj po prihodu na delo, in poslali žalno brzojavko Predsedstvu CK ZKS, Predsedstvu CK ZKJ in Predsedstvu SFRJ. Spomin na dragega tovariša Tita so počastili tudi z žalno sejo vseh delavskih svetov in vodstev družbenopolitičnih organizacij. Ne da se z besedami opisati tistega, kar čutijo. Vsi izpričujejo neizmerno žalost ob izgubi, vendar se obenem zavedajo, da morajo združiti vse sile za ohranitev naše samoupravne, socialistične, neuvrščene Jugoslavije. In tista

najmočnejša sila je delo in samo delo, s katerim bodo uresničili vse ideje in načrtovanja tovariša TITA. Z delom bodo TITOVE IDEJE izpeljali in dokazali, da so ga vredni in da so sposobni braniti in ohraniti pridobitve naše revolucije.

GIP VEGRAD

Smrt našega dragega predsednika Tita je boleče odjeknila tudi med zaposlenimi v gradbeno-industrijskem podjetju Vegrad Velenje.

V ponedeljek zjutraj so imeli delavci v vseh obratih žalne svečanosti, na katerih so sekretarji osnovnih organizacij ZK spregovorili o liku tovariša Tita, njegovih zaslugah za naš narod, sprejeli pa so tudi zaobljubo, da bodo nadaljevali s potjo, ki jo je začrtal in po kateri nas je vodil tovariš Tito. Zatem so se sestali delavski sveti in vodstva družbenopolitičnih organizacij v vseh temeljnih organizacijah in v delovni organizaciji, in poslali žalne brzojavke centralnemu komiteju Zveze komunistov Jugoslavije in Predsedstvu SFRJ.

Jožica Štajner, Plastika — TOZD Plastični izdelki:

"Delam. Štiri otroke imam. Mož je vrtalec v jami Preloge... Ko smo zvedeli, iz radia, nas je pretreslo... Ne morem govoriti, prehudo je še. Zgubili smo človeka, res človeka; revolucionarja, ki nas je vodil desetletja. Šli bomo po Njegovi poti. Tudi vsi moji štirje otroci... Solze bodo minile, a se še vračale, ko se ga bomo spominjali. Zjutraj smo imeli zbor, potem še skupno sejo naših delavskih svetov... Dali smo Mu zaobljubo, zakaj On bo v resnici še vedno živel med nami, delavci in vsemi drugimi dobro mislečimi ljudmi..."

Jože Volk, RLV:

"Za vest sem slišal na poti, na trojanskem klancu... Ne vem, kaj bi rekel: tisti trenutek sem bil brez občutkov, brez misli. Tita smo imeli samo enega. Na nas je zdaj, da njegovo delo in misel nadaljujemo. Složno, bratsko z vsemi narodi in narodnostmi v naši domovini. Moči in vodila za to imamo, dal nam jih je ON. Lahko smo srečni, da smo ga imeli.

V jami, potekajo odkopavanja in druga dela, kot smo si jih zastavili... Vsi hitijo za svojim delom."

Alojz Pan, RLV — Reševalna postaja:

"Zvedel sem na večer, kot večina ljudi. Pobilo me ni, le pretreslo in utrdilo v odločitvi, da bom delal še bolj vestno. To pravijo tudi drugi. V rudniku proizvodnja poteka po načrtu."

Vinko Klinar, Gorenje — TOZD Hladilniki:

"Ni besed, s katerimi bi opisal svojo žalost, žalost vseh Jugoslovanov in vsega naprednega sveta. Umrl je največji sin naše domovine, velik in priljubljen državnik sveta. Tito je naša preteklost in naša prihodnost. Zato je največja naloga nas vseh, da zvesto sledimo njegovi misli, da uresničujemo njegove zamisli in da z njim v srcih gradimo enotno, bratsko, samoupravno, socialistično in neodvisno Jugoslavijo."

Jože Janežič, dijak gimnazije Velenje:

"Njegova smrt nam je prizadejala velike bolečine. Izgubili smo človeka, ki smo ga vsi cenili, občudovali in spoštovali. Vedno smo bili veseli, kadar je prišel med nas. Bil je velik državnik, sposoben strateg ter še večji borec za mir. Tito je Jugoslavija, Tito je del nas. Ni ga več med nami, ostale pa so nam njegove ideje in pričrčan sem, da jih bomo vsi narodi Jugoslavije zvesto izpolnjevali."

Franc Habat, upokojenec:

"Kaj bi človek rekel. Ne morem verjeti, da se je to res zgodilo. Mi smo generacija, ki je z njim vseskozi živela. Vesel sem, da živim v državi, ki jo je vodil Tito. Zavedamo se praznine, ki je nastala z njegovo smrtjo. Izpolnili jo bomo samo, če bomo nadaljevali njegovo začeto pot ter uresničili njegove ideje. Tito je bil, Tito je, Tito bo v nas vedno živ. Preveč je bolečin, prevelik je udarec za vse nas."

Božo Uranjek, TE Šoštanj — Vzdrževanje:

"Gledal sem TV film na ljubljanskem prvem programu. Sprva smo vsi onemeli — žena in otroci. Potem me je obšlo: ko človek nekaj velikega izgubi, šele ve, kaj je izgubil. Zato bomo morali še bolj poprijeti za delo, kot smo doslej.

V naših termoelektrarnah smo zdaj sredi rednih letnih remontov. Zdaj smo končali remont prvih dveh blokov, 2-krat po 30 megavatov, in se danes lotili remonta tretjega bloka, 70 megavatov.

Malo prej smo delavci Vzdrževanja in Inženiringa imeli žalni zbor. Na njem smo se zaobljubili za vestno izpolnjevanje svojih delovnih nalog in obvez. To je najmanj, kar mu dolgujemo... "

Z žalne svečanosti v GIP Vegrad — TOZD Mehanizacija

Predsednik Tito v Velenju

19. avgusta 1958

"To pa res rad slišim!"

Rudarsko Velenje je bilo 19. avgusta 1958 že navsezgodaj okrašeno s cvetjem in zastavami. Po cestah so hodili rudarji v slovesnih uniformah in se zbirali pred Novim jaškom. Tudi drugi prebivalci Velenja in okoliških vasi, kjer se je naglo razširila vest, da bo prispel k njim predsednik republike, so prihiteli pred vhod Novega jaška velenjskega rudnika lignita.

Pionirki, ki je ponosno obljubila, da bodo velenjski pionirji postali dobri člani naše socialistične skupnosti, je predsednik Tito z nasmehom odvrnil: "To pa res rad slišim!"

Med pogovori s predstavniki velenjskega premogovnika se je predsednik Tito zlasti zanimal za proizvodne in delovne pogoje, za investicije in stanovanjsko gradnjo, v središču pozornosti pa je bila življenjska raven naših delovnih ljudi.

Presenečen nad napredkom je tovariš Tito zapisal v spominsko knjigo:

"Presenečen sem nad vsemi uspehi naših delovnih ljudi. Na tolikšne uspehe so lahko ponosni ne le rudarji in inženirji, temveč tudi vsi naši narodi. TITO — 19. avgusta 1958."

*Imenudatec sam.
za vsem sto semu volje vrbu
od slovarstevskega rezultatu
rednih hvalbenih. Na vrbu
redne biti poveriti se samo
medle: inuzer: vrb: vrb: vrb:
vrbite.*

TITO
19. avg. 1958.

Besede v spominski knjigi

27. avgusta 1962

V družbi visokih slovenskih voditeljev je predsednik republike Josip Broz Tito drugič obiskal Velenje 27. avgusta 1962. Med pogovori s predstavniki delovnega kolekti-

va velenjskih rudarjev ter družbenopolitičnega in gospodarskega življenja občine se je še posebej zanimal za položaj energetike in njen nadaljnji razvoj.

30. avgusta 1963

Kolektiv velenjskega rudnika je vnovič sprejel predsednika republike Josipa Broza Tita sredi velikih delovnih uspehov 30. avgusta 1963.

Na velikem ljudskem zborovanju je predsednik Tito med drugim dejal: "Prišli smo sem, da bi pokazali našim dragim gostom Velenje, kjer se delovni kolektiv zares pohvali z lepimi uspehi, in da bi se srečali z

vami. V tem, kar ste ustvarili tukaj, se lepo zrcalijo naši uspehi v socialistični izgradnji. Skrb za človeka, ki jo posvečamo pri nas delovnim ljudem, stalno večanje produktivnosti dela in vse drugo, kar je mogoče tukaj videti v praksi, očitno kaže prednosti socialističnega sistema, sistema, v katerem je delavski razred vzel svojo usodo v svoje roke."

Srečanje z mladimi Velenjčani

27. aprila 1969

Že od ranega jutra so po zvočnikih odmevale stare borbene partizanske pesmi, ki so ustvarjale posebno razpoloženje in obujale mnoge, premnoge spomine. Na ploščadi pred tribuno je dokajšnja množica, kljub soncu in vročini, že navsezgodaj zavzela svoja mesta in je potem dolge ure vztrajno čakala na začetek. Zato, da bodo čim bliže tribuni, čim bliže Titu, najdražjemu gostu.

Množica, ki je že dolgo pred tem stala v gostem špalirju obakraj ceste in pričakovala prihod predsednika Tita, je nenadoma vzvalovila ter z glasnimi vzkliki in navdušenim ploskanjem pozdravljala njegov prihod. Skozi špalir velenjskih rudarjev, oblečenih v slavnostne rudarske obleke, je prišel predsednik republike v družbi s to-

variši Edvardom Kardeljem, Mitjo Ribičičem, Francetom Popitom, Sergejem Kraigherjem in drugimi. Po proslavi "Štajerska in Koroška v revoluciji" si je predsednik Tito v rudarskem šolskem centru Velenje ogledal priložnostno razstavo. Posebno pozorno si je ogledal drugi del razstave "V spomin talcem". Nem in očitno pretresen je gledal slike ustreljenih in pobitih talcev, prebral besedila njihovih poslovnih pisem, nemške razglase o množičnih smrtnih obsodbah in streljanjih. Kaj je pri tem občutil, je razvidno iz tega, kar je zapisal nato v spominsko knjigo: "To pretresljivo razstavo žrtev osvobodilnega boja bi morali videti vsi, ki nam danes oporekajo borbo in celo klevetajo naše ogromne žrtve."

Pozdrav borcem štajerskih in koroških partizanskih enot

Posebna izdaja "Našega časa", glasilo SZDL, skupaj z glasili organizacij združenega dela v občini Velenje — Izdal Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o., Foitova 10 — Glavni urednik Marijan Lipovšek, odgovorni urednik Stane Vovk.

Grafična priprava in tisk: REK — DO Tiskarna Velenje — Naklada 26.000 izvodov.

Za "Naš čas" se ne plačuje temeljni davek na promet proizvodov po pristojnem sklepu 421-1/72 z dne 8. februarja 1974.